ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumerantar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: (1) Skriv endast på en sida av pappret och med bläck. (2) Skriv så tydligt, korrektast och på sak gående som möjligt. (3) Undvik hätska utfall mot olika tänkande. (4) Anonyma uppsatser publiceras ej. (5) Diskussion i religiösa frågor är förbjuden. (6) För i denna avdelning gjorda uttalanden skåder sig redaktionen intet som helst ansvar. — RED.

VÄNSKAP

Vad är ditt namn, du hulda vän,
Som sövt mig har till ro?
Jag mistat har mitt mod och allt,
Min trevnad och min tro.

Jo, Vänskap är det namn jag bär,
Jag blommat på din stig.
Du mig ej såg, jag var dig när;
Du kände icke mig.

Du sökte blomman kärleken
och fann, att den var svek.
När livets vår var bruten se'n
Så ändades dess lek.

Du sökt och blött ur många sår,
Du trött och sargad är,
Ty blomman finnes blott hos mig;
Jag den i hjärtat bär.

Jag är dess rot och stöd och allt
I motgång, väl och ve.
Och kan i sorgen glädje ge,
Igenom tårar le.

Förlåt, jag fruktar kärleken,
O, Vänskap bliv mig när!
Förutan dig den aldrig fanns;
Du den i hjärtat när.

Axel Widen.

LITET FÖR STARKT

Då jag genomläser julinumret av "Idog", så är det nästan harmens rodnad, som färgar mina kinder. Varför? Jo därför att jag tycker att det är "litet förstarkt" i bedömande av huru en absolutist eller goodtemplare skall vara. Ärade red. av Idog! Ni, som är utgivare av detta lilla organ, och tyckes vilja vara förmyndare över de "svaga själarna", låt mig säga några ord till Er. Jag är blott en liten, liten klump i den syskonkedja, Ni och jag representera, men det kan icke hjälpas, att jag här vill yttra mig i två uttalade påståenden av Eder. Ni säger: "Att vara absolutist, då det gäller öl och brännvin, konjak och punsch o. d. är visserligen storartat, men att vara goodtemplare till själ och hjärta, det är sannerligen mycket mera värt", och så frågar Ni: "Huru många av våra ordensmedlemmar ha förstått konsten att leva som goodtemplare?" Ja så kommer en hel hop fin-fina "uttryck" över den oskyldiga befolkningen, som måst anlita en del patentmediciner såsom Peters Kuriko samt vad Ni kallar Mamsell Lydias fruntimmers "compound", och så beskyller Ni en hel del goodtemplare för att hava "jobbat" med nämnda mediciner. Jag skall icke upptaga tidningens spalter med utläggning i nämnda påståenden, vill endast säga att Ni forskar icke på det rätta området. Låt mig fråga Er: Huru många sitter på dårhusen? Huru många självmördare? Huru många raglar druckna av Peters Kuriko i dag? Huru stor procent har "jobbarna"? Låt mig säga: nämnda medicin såldes för cirka 75—100 år tillbaka, när vi hade krogar i varje vrå av jordklotet, och är alltså icke rätta ämnet för Er "visdom". Jag skulle ej bliva mycket förvånad om jag finge se folk — efter dessa visdomsutgjutelser — druckna av för mycket förtärande av Peters Kuriko, förut så oskyldiga husmedicin. Får upplysa, att jag varken har "jobbat" eller "busat" med nämnda medicin, och jag är säker på att goodtemplare-"jobbarna", många av dem — kanske alla — äro lika goda goodtemplare som både Ni och jag. Forska i stället ibland "kortleken", och jag är säker på att Ni där skall finna en del framstående stor-goodtemplare. Forska sedan ibland mullbänkar och cigarretter, forska värdet i "vingåkersdansen" o. s. v.

Det andra påståendet, "svag representation vid storlogemötet i Dubuc". Ja, här få de små logerna, så det svider efter, för att de icke sände dugliga ombud till storlogemötet. Här vill jag endast säga: Var finnes Er syskonkärlek; som så kan döma och klandra? Hoppas att Ni icke giver denna kärlek till Fridens ängel, som Ni tagit i Eder båt. Jag har tagit för givet att goodtemplareverksamheten skulle vara en "försöksskola", där man kunde fostra sina anlag och talanger på olika områden. Nu först ser jag, att jag är bedragen. Ni menar: Sänd ej små "själar" till nästa storlogemöte, de äventyra oss stora.

Kelliher, Sask.

Wide Awake.

SVAR TILL CHARLEY ERICKSON

Martin, Sask., den 24 aug. 1918.
Redaktionen av
Svenska Canada-Tidningen.

I S. C. T. för den 15 dennes har herr Charles Erickson behagat hedra, vad jag i Canada Posten skrivet om arbetareidéerna, med ett, på det hela välvilligt omnämnande. Men att, såsom herr E. synes vilja göra, påstå, att ingen, som ej är medlem av socialdemokratiska partiet eller en fackförening, skulle kunna ha någon sakkännedom om arbetarrörelsen är väl att gå något för långt. Ännu tillhöra för övrigt ej på långt när alla arbetare (jag använder här ordet arbetare i den vanliga betydelsen, ehuru det äro oegentligt) det socialdemokratiska partiet. Medlemmarna i detta parti t. ex. i Sverige uppgå väl nu till något över 100,000. Ett par år före detta hemska krigs utbrott uppgavs det vara nära 80,000, och genom den splittring, som förra året ägde rum inom socialdemokratiska partiet, så en del, som tyckte det börjat bliva alltför mycket konservativt, bröto sig ut och bildade ett nytt parti, förlorade det väl åtskilliga tusen, vadan det nu väl ej torde vara mycket över 100,000 medlemmar, under det arbetarna väl uppgå till detta antal många gånger. Sedan må vi komma ihåg, att ej alla arbetaresammanslutningar eller arbetarrörelser tillhöra det socialdemokratiska partiet, så vi få sätta likhetstecken mellan socialdemokratiska partiet och arbetarrörelsen. Socialdemokratiska partiet utgör en gren av arbetarrörelsen. De stora arbetarrörelserna i England tillhöra ej det socialdemokratiska partiet. Det finnes i England socialistiska arbetarparti. Det ena kallar sig "The British Socialist", men dessa partier äro av ringa betydelse jämfört med de andra stora partierna. Så hava de t. ex. endast för en kort period lyckats för en medlem i parlamentet, mr. Groyson, under det att de andra vid valen för några år sedan fingo in 42 representanter i parlamentet. Det torde intressera många av S. C. T:s läsare att veta, att hälften av dessa voro medlemmar av kristna församlingar, och de flesta av dessa som aktiva medlemmar såsom söndagsskollärare, lokalpredikanter o. s. v.

När jag i Canada Posten sade om mr. Henderson, att han är "ivrig" anhängare av kristendomen och "vittnar om sin frälsare i kyrkor och bönhus" högg jag ej sten utan sade, vad jag visste vara sant. Hurudant herr Ericksons s. k. böndagsansikte ser ut vet jag ej, men däremot vet jag mycket väl, hurudant herr Arthur Hendersons ansikte ser ut. Jag har sett honom flera gånger, hälsat på honom och hört honom predika i Whitefields kongregationalist kyrka på Tattenham Court Road, London, vilken kyrka min hustru och jag tillhörde de 15 år vi verkade i London.

När herr Charles Erickson säger, att "pastor Engvall fått ett plötsligt anfall av intresse för arbetarrörelsen", talar han återigen om förhållanden, som han ej känner, ty det innebär ju, att jag ej förrän nu haft något intresse för arbetarrörelsen. Som det ju ej är att begära, att herr Erickson skulle veta vad en så "obetydlig" person som undertecknad intresserat sig för före ankomsten till Canada är det ju ursäktligt. Det är visserligen sant såsom herr E. säger, att jag ej haft tillfälle att göra arbetarrörelsen till ett särskilt specialstudium, men jag har dock alltid haft intresse för dessa rörelser, och som jag i 30 års tid, som missionär verkat bland arbetarne, har jag ej kunnat annat än intressera mig för dem. Jag verkade först något över ett år bland svenskar, som arbetade vid ett par järnverk uppe bland Uralbergen och sedan i 15 år bland sjömän i olika hamnar i Ryssland och England samt 15 år bland skandinaviska hantverkare i London i samband med Skandinaviska West-End Missionen, som jag förestod. Hundratals unga hantverkare, som vistades i London, besökte årligen våra möten och vårt läsrum, där vi hade många olika tidningar samt ett bibliotek på 500 svenska böcker förutom åtskilliga norsk-danska samt engelska.

Under flera års tid hade jag "The Independent Labour" Party's tidning "The Labour Leader", som jag mycket tyckte om, men som man ej kan få hit. Sedan brukade jag köpa detta partis publikationer, ty de intressera mig mycket. Jag känner också två av detta partis förnämsta ledare, mr. Snowden och mr. McDonald, vilka i religiösa frågor intaga samma ståndpunkt som mr. Henderson. Jag har även hört dem tala några gånger.

Härav torde framgå, att jag ej är riktigt så främmande för arbetarrörelserna, som herr Erickson synes tro, och någon specialist har jag aldrig givit mig ut för att vara.

C. J. Engvall.

PROSTITUTIONENS AVSKAFFANDE

Tyndall den 12 aug. 1918.
Red. av S. C. T.

Medan jag under redaktör Hofstrands resa i juli, hade Canada Posten om hand, nämnde jag i redaktionsavdelningen, att Sveriges riksdag antagit en ny lag varigenom den legaliserade prostitutionen i Stockholm upphävts, och så uttalade jag en tillfredsställelse över denna sedlighetsvännernas seger, så att den skamfläcken, som länge nog vilat över Sverige, blivit utplånad.

Detta meddelande bragte herr Charlei Erickson i misshumör och han ger i ett brev i sista numret av S. C. T. tillkänna sitt missnöje. Jag har läst igenom vad han där skrev ett par gånger, men kan ej få riktigt klart, om han är missnöjd över att riksdagen upphävde den legaliserade prostitutionen eller över att jag omnämnde det. Kanske bådadera.

Sedan talar han vitt och brett om, att vi ej skulle bry oss om, huru det går för dessa olyckliga kvinnor, som nu genom detta den svenska riksdagens beslut blivit utan sitt "lagliga" yrke och följaktligen sitt levebröd.

Men när herr Erickson ger sig in på det ämnet, talar han om saker, som han ej känner. Jag tager mig därför friheten nämna, att då min hustru vistades i Stockholm vintern 1883—1884 besökte hon en eller två gånger varje vecka ett hem, där de togo hand om sådana kvinnor, som ville sluta med detta sitt "lagliga" yrke och söka en hederlig anställning och hjälpte dem att få sådana. Och sedan den tiden hava vi brukat varje år sända ett litet bidrag till det hemmet.

Emellertid säger ej herr E. något om, huru vi här i Canada skulle kunna hjälpa dessa olyckliga kvinnor i Stockholm, som genom den legaliserade prostitutionens upphävande förlorat sitt "lagliga" yrke. Månne det kunde ske genom en insamling till deras förmån. Om Charles Erickson tror, att det vore praktiskt så är jag med om saken. Jag skulle i så fall vilja föreslå, att hälften av det, vi lyckas insamla, lämnas till det av mig omnämnda hemmet, som ännu verkar i samma syfte och den andra hälften till någon av de inrättningar i samma syfte, som socialdemokraterna hava i Stockholm. Vilken finge ju herr E. säga.

Att såsom herr E. säger en del av dessa kvinnor kommit in i sitt dåliga liv på grund av fattigdom i hemmen är sant, och det känna vi väl till. Men det är ett faktum, att det är blott en mindre del av dem. De flesta hava kommit dit på grund av vissa mäns trolöshet och liderlighet eller som en frukt av den "fria" kärlekens religion, som en läng tid predikats och att samhället här bär en stor skuld kan ej förnekas.

Herr Charles Erickson synes vara mer än lovligt naiv, om han inbillat sig, att vi skulle tro, att nu genom denna nya lag att prostitutionen och osedlighet i Stockholm skulle upphöra. Nej så sangviniska äro vi ej, bästa herr Erickson. Det förhåller sig med denna sak ungefär på samma sätt som med nykterhetssaken. När vi tillsammans med andra nykterhetsvänner arbetat för rusdrycksförbud, hava vi ej trott, att i och med detsamma, som det infördes, alla människor skulle bliva nyktra och att dryckenskapen upphöra. Men vi trodde, att det skulle bliva bättre i det avseendet, och vi hava ej kommit på skam i denna vår tro. Så också här och det gör, att vi glädjas över denna sedlighetsvännernas seger i Sveriges riksdag.

Vänligen

C. J. Engvall.

Nordbor i Förenta Staterna

Till kapten i armén, generaladjutantens departement, utnämndes nyligen William E. Swanson i Chicago.

Genom att dränka sig har Adolf Johnson från Andersonön i staten Washington antagligen ändat sina dagar.

Svenska ingeniörsföreningen i Chicago skall den 12 instundande oktober fira sin 10-åriga tillvaro med en stor bankett.

Erbjuden presidentskapet vid Upsala College i Kenilworth, N. J., har pastor J. Alfred Andersson i Brooklyn, N. Y., i dagarna blivit.

Den svensk lutherska kyrkan i Midway, Duluth, Minn., invigdes häromdagen av Minnesotakonferensens president, d:r P. A. Mattson från Cannon Falls.

Som kandidat för countykassör på republikanska valsedeln i Iron Mountain, Mich., uppträder mr Emil Torelius, Vasaordens sekreterare i nämnda stad.

Pastor C. E. Benson i Stillwater, Minn., har av statens guvernör J. A. Burnquist utnämnts att representera Minnesota vid American Prison Congress, som hålles i New York City den 14—20 nästkommande oktober.

Till lärarinna ("professorska") i violinmusik vid Bethany Colleges musikkonservatorium i Lindsborg, Kans., har antagits miss Anna Rosengren. Denna framstående artist på området fick sin första utbildning i samma skola vid vilken hon nu blivit lärarinna.

D:r G. A. Brandelle, Augustana-synodens president, har till Augustanaförsamlingen i Denver, Colo., inlämnat sin resignation och antagit den till honom utfärdade kallelsen från engelska Grace-församlingen i Rock Island, Ill., där han håller sin inträdespredikan söndagen den 27 oktober.

Med federal myndighet i en viss grad begåvades häromdagen av federaldomare Landis miss Blenda L. Odman, 1837 Farwell ave., Chicago, vilken då utnämndes till deputerad notarie i federala distriktsrätten — antagligen den första kvinna i staden som innehavt en dylik ställning.

En militärövningskurs skall nu inrättas vid St. Olofs College i Northfield, Minn. Officerare och utrustningar skola omedelbart sändas dit. Officerare skola utses av professor Willam Benson, som nu är i Fort Sheridan, Ill. Ett armégymnasium för 125,000 skall uppföras på St. Olofs Camp.

Nedbrunnen svensk kyrka. På eftermiddagen den 7 augusti slog åskan ned i den sv. luth. kyrkans i Saronville, Nebr., tornspira med den påföljd att kyrkan antändes och nedbrann till grunden. Man hann dock rädda åtskilligt av dess inredning. Byggnaden var brandförsäkrad i tvenne bolag.

Stort uppseende väckte 18-årige sjömannen John F. Olson i Brooklyn, N. Y., då han häromdagen under en patriotisk idrottsfäst, arrangerad av New York Athletic Club å Travers Island, besegrade Georg Dernell från Pelham Bay Naval Academy, vilken hittills suttit inne med mästerskapstiteln inom Metropolitan Association of A. A. U. inom 220 yards klassen.

Akut svårmod, för vilket det ej tycktes finnas någon yttre anledning, förmodas ha varit orsaken till att tandläkaren dr. Victor E. Lager, 32 år, 852 Barry ave., Chicago, häromdagen begick självmord i sitt hem med morfin. Dr Lager var ung, hade en god praktik, nyligen blivit utnämnd till löjtnant i arméns tandlärareserv och var alldeles nygift.

Ett studentkompani vid Gustavus Adolphus College. President O. J. Johnson vid Gustavus Adolphus College erhöll i onsdags f. v. ett telegram från generaladjutant McCain med underrättelse om, att ett studentkompani skulle få uppsättas vid skolan, uniformer etc. skola inom kort anlända. En officer från Förenta Staternas armé skall ha hand om den militära utbildningen.

Tenorsångaren Albert Lindquist. Det har på länge ej hörts något i den svensk-amerikanska pressen om denne så ytterst lovande konstnär, som vi äro stolta att räkna som en av "de våra". Han har dock ej varit overksam. Under hela föregående säsong har han idkat trägna studier och då och då uppträtt vid konserter samt ständigt vunnit pris för sin charmanta röst och musikaliska föredrag. Ej minst entusiasm har han väckt i olika militärläger, där han uppträtt.

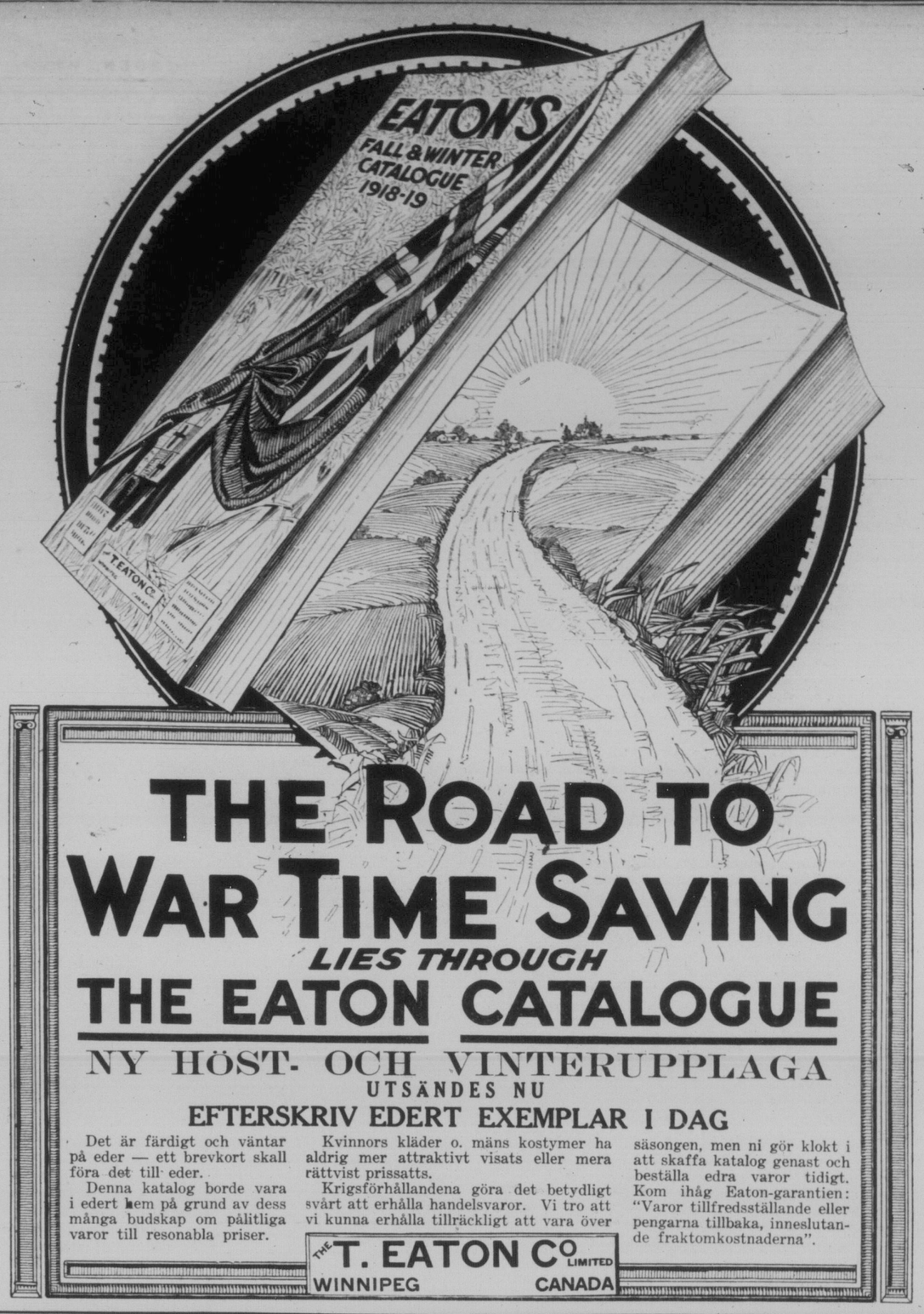

THE ROAD TO WAR TIME SAVING
LIES THROUGH
THE EATON CATALOGUE

NY HÖST- OCH VINTERUPPLAGA
UTSÄNDES NU
EFTERSKRIV EDERT EXEMPLAR I DAG

Det är färdigt och väntar på eder — ett brevkort skall föra det till eder.

Denna katalog borde vara i edert hem på grund av dess många budskap om pålitliga varor till resonabla priser.

Kvinnors kläder o. mäns kostymer ha aldrig mer attraktivt visats eller mera rättvist prissatts.

Krigsförhållandena göra det betydligt svårt att erhålla handelsvaror. Vi tro att vi kunna erhålla tillräckligt att vara över säsongen, men ni gör klokt i att skaffa katalog genast och beställa edra varor tidigt. Kom ihåg Eaton-garantien: "Varor tillfredsställande eller pengarna tillbaka, inneslutande fraktomkostnaderna".

THE T. EATON CO LIMITED
WINNIPEG CANADA

Också en bokanmälan

Av D:r Erik Hedén

Bibeln eller Den Heliga Skrift: Gamla och Nya testamentet. De kanoniska böckerna. Översättningen gillad och stadfäst av Konungen år 1917. Norstedt & Söner.

Det vore verkligen en nyttig och lockande uppgift att en gång taga och anmäla bibeln alldeles som en annan bok. Det är nämligen hög tid att lära människorna läsa bibeln alldeles som en annan bok.

Man bör lära sig läsa bibeln med öppna ögon och utan förutfattad mening. Helst bör man i samband därmed taga någon kännedom om den högst märkliga kulturskapelse som heter den modärna bibelkritiken.

Emellertid, här är icke plats att skriva någon recension av bibeln. Här skall blott något vidröras hur bibeln översatts till svenska. Vi ha ju nämligen nyss fått en ny bibelöversättning, den första officiellt erkända sedan år 1703. Den är ett verk av bibelkommissionen, vilken sysslat därmed i 110 år. Synd bara att när verket omsider var färdigt, det i viss mån tedde sig som ett hastverk.

Minst gäller detta om Gamla testamentet. Detta är ju skrivet på hebreiska och har tolkats av Esaias Tegnér, professor i österländska språk, Waldemar Rudin, professor i exegetik (bibelforskning) och numera biskopen John Personne. Hur grundtexten tolkats, därom vågar jag såsom helt okunnig i hebreiska icke yttra mig. Men säkert är att översättningen klingar bra, ofta alldeles härligt. Den hebreiska poesin, ej särdeles åskådlig och ännu mindre logisk, icke heller särskilt formfulländad men ofta mäktig och medryckande genom uttryckets bildrika glans och känslans brinnande lidelse, har här säkerligen tolkats skönare än någonsin hittills skett på svenska. Som prov må anföras ett stycke ur Jobs bok, vilken liksom överhuvud alla de poetiska böckerna i sin nya svenska dräkt närmast är ett verk av kommissionens förnämsta ledamot, prof. Tegnér.

Herren, Jahve, säger till Job för att kväsa denne med sin höghet:

Var var du, när jag lade jordens grund?
Säg det, om du har ett så stort förstånd.
Vem har fastställt hennes mått — du vet ju det?
Och vem spände sitt mätsnöre ut över henne?
Var fingo hennes pelare sina fästen,
och vem var det som lade hennes hörnsten,
medan morgonstjärnorna tillsammans jublade
och alla Guds söner höjde glädjerop?

Och vem satte dörrar för havet,
när det föddes och kom ut ur moderlivet,
när jag gav det moln till beklädnad
och lät töcken bliva dess linda,
när jag åt det utstakade min gräns
och satte honom och dörrar därför
och sade: "Härintill skall du komma, men ej vidare,
här skola dina stolta böljor lägga sig"?

Även de profetiska böckerna, vilka biskop Personne särskilt tagit på sin del, bjuda i sin svenska dräkt många synnerligt sköna ställen.

En allvarlig anmärkning har dock från sakkunnigt håll framställts mot översättningen. Den har alltigenom godtagit den hävdvunna texten. Denna text fastställdes så sent som på 900-talet efter Kristus av en del judiska lärde som kallas massoreterna. Äldre handskrifter hava vi icke. Men vi hava äldre översättningar och av dessa liksom av vissa oklarheter i uttrycket kunna vi tydligt se att massoreternas text icke alltid kan vara riktig. Detta så mycket mer som det hebreiska alfabetet saknade vokaltecken; dessa satte först massoreterna dit. Men eftersom hebreiskan redan då länge varit ett dött språk och å andra sidan språkvetenskapen ännu ej hunnit utvecklas, kunna de omöjligen väntas ha förfarit alltigenom riktigt därvidlag. Hur nödvändigt det än är att nudvika alla osäkra textändringar, kan man alltså ej anse det principiellt riktigt att bibelkommissionen utan vidare följt massoreterna.

Allvarligast har dock kritiken varit av Nya testamentets tolkning. Detta är skrivet på grekiska. Bibelkommissionen har därför i och för denna del av sin uppgift förstärkts med en grekisk språkforskare, först docenten Knös och sedan, efter dennes död, docenten Lagercrantz, båda utmärkta språkvetenskapsmän, men ingendera någon särskilt framstående språkkonstnär. Detta är desto värre som bibelkommissionen alldeles särskilt ansträngt sig för att åstadkomma en ledig och vacker nutidssvenska men däremot tagit det ganska lätt med troheten mot originalets stil.

För att få stilén riktigt ledig har bibelkommissionen visat en påfallande lust att överallt insätta en massa småord såsom "då", "dock", "nu", "ja", "nej", vilka icke återfinnas i grundtexten. Detta är desto överflödigare, som grekiska språket just är särskilt rikt på småord, t. o. m. rikare än svenskan. Överhuvud har kommissionen en utpräglad förkärlek för mångordiga och omskrivande uttryck. När t. ex. Jesus säger till lärjungarne, vilka somnat under hans svåra stund i Getsemane: "Sålunda förmådden I icke vaka en enda timme med mig", översätter kommissionen detta: "Så litet förmådden I då vaka en enda stund med mig".

Denna iver att omskriva grundtexten har utsatt kommissionen för kritik från två håll. Dels har man på kyrkligt och fritkyrkligt håll tagit illa upp att de gamla invanda bibelvändningarne ändrats. Denna synpunkt kan ju icke få vara avgörande gentemot den vetenskapliga sanningens. Men medgivas bör att gamla uttryck ej få ändras onödigtvis. Det är ju ej blott de religiösa som lida därav, även en hel del citat i den världsliga litteraturen — Bibeln är ju nu en gång den mest citerade boken som finnes — bliva på detta sätt olgenkännliga. Åtminstone måste man vara säker på sin sak innan man gör någon ändring. Exempelvis i översättningen av Pilatus' kända ord om Jesus: "Se människan!", kära för de bibeltroende genom den för Pilatus omedvetna undermening dessa inlägga däri, nämligen att Jesus är människan framför andra, idealmänniskan. Bibelkommissionen har emellertid övergivit denna gamla, ordagranna tolkning och i stället översatt: "Se mannen!" Sant är att det grekiska ordet för människa på svenska ofta måste återgivas med man. Men i detta sammanhang är det tvivelaktigt om så bör ske. Ty Pilatus hade ju (enligt bibeln) låtit gissla Jesus och visade honom i hans pinoskrud för folket, för att väcka dess medlidande och förmå det att vara med om hans lösgivande. Alltså avsågs hans ord att väcka medlidande och i ett sådant sammanhang, med en biton av "stackars", passar "människa" nästan bättre än "man".

Värre är emellertid att kommissionen sökt uppfiffa bibeln, sökt göra den språkligt bättre än den verkligen är. Nya testamentet är ju överhuvud ej skrivet på klassisk grekiska och vissa böcker äro särdeles otymplig stiliserade. Men bibelkommissionen söker, om än ej med genomgående framgång, ingiva läsaren den tron att dess språk alltigenom är förträffligt. Den söker t. o. m. överskyla ändringar och tillägg i texten. Exempelvis har Markus evangelium uppenbarligen en gång börjat så: "Begynnelsen till Jesu Kristi Guds sons evangelium blev Johannes Döparen." Men sammanhanget har avbrutits genom att två verser (vers 2—3), innehållande en hänvisning till en gammaltestamentlig profetia, inkastats framför "blev". Bibelkommissionen har genom en flott och elegant tolkning av stället överskylt störningen av sammanhanget.

Dessa och dylika fel göra det föga glädjande att den nya bibeln, särskilt vad Nya testamentet angår, blivit officiellt godkänd. Vill kyrkan hava en officiell bibel, så må det vara dess ensak. Men för skolorna, att ej tala om enskilt bruk, är varje officiell bibel ett oting. Tvärtom bör staten på allt sätt inskärpa att det lika litet finnes någon officiell ofelbarhet i fråga om bibeln som i fråga om några andra böcker.

SVERIGE-NYHETER

(Forts. från sid. 6)

hade hon även fått ett dödfött barn, vartill Karlsson erkände faderskap. Sist hon blev havande, hade Karlsson gett henne fördrivningsmedel, som hon ej vågat använda. Hon förklarade att Karlsson våldtagit henne. Åklagaren yrkade ansvar å den häktade för sedlighetsförbrytelse mot minderårig under försvårande omständigheter, men häradsrätten dömde honom endast för otuktsbrott mot minderårig till 6 år och 6 månaders straffarbete.

ÖREBRO. Bruksägare Ivan Svenssons minne. A.-B. Skyllbergs bruk anslog på bolagsstämma den 29 juni till en inom Lerbäcks kommun under bildning varande fond benämnd Ivan Svenssons minne ett belopp av 5,000 kr., dels ett belopp av 50,000 kr. att på avlidne bruksägare Svenssons 60-årsdag den 7 instundande oktober utdelas till brukets underlydande, dels ock slutligen, tillsammans med bolagsstämman för A.-B. Skogaholms bruk, till en fond, benämnd Ivan Svenssons donationsfond såsom en första grundplåt 20,000 kr., vilken fonds avkastning skulle användas till understöd åt behövande vid bruken.

Prenumerera på Canada-Tidningen.

Omtalar för dyspeptics vad de skola äta.

Undvik indigestion, sur acidmage, halsbränna, gas i magen, etc.

Indigestion och faktiskt alla former av magsjukdom, säga medicinska auktoriteter, bero i nio fall av tio på för mycket hydrochloric acid i magen. Kronisk "acid mage" är ytterst farlig, och de, som lida därav, böra göra antingen det ena eller det andra.

Antingen kunna de iakttaga en begränsad och ohehaglig diet, undvika föda, som de icke tåla, som irriterar magen och leder till för mycket acid, eller ock kunna de äta som de behaga och i praktiken motarbeta den skadliga acidens effekt och förebygga bildning av gas, surhet och permanent jäsning genom att använda litet Bisurated Magnesia till måltiderna.

Det finnes troligen intet bättre, säkrare och behagligare magantiacid än Bisurated Magnesia och det användes ofta för detta ändamål. Det har ingen direkt verkan på magen. Men en tesked av pulvret eller några fem grain tabletter, intagna i litet vatten med födan skall neutralisera den mycket aciden, som kan finnas, och kan förebygga dess vidare bildande. Detta borttager hela orsaken till sjukdomen och måltiden smältes naturligt och hälsosamt utan att man behöver använda piller eller artificiella matsmältningsmedel.

Skaffa några uns av Bisurated Magnesia från en pålitlig apotekare. Efterfråga antingen pulver eller tabletter. Det kommer aldrig som en vätska, mjölk eller citrate och i bisurat form är det icke ett laxativ. Försök denna plan och åt vad ni önskar till ert nästa mål och se om detta icke är det bästa råd ni någonsin fått.